

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementum XII. Ad pag. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

227
 SUPPLEMENTVM XI.

Ad pag. xv. & xvi.

Notavimus pag. 15 à primo Antonino Pio Imperatore per omnes provincias esse constituta Professoribus salaria. Jam tum ante autem Professoribus (forte tamen solis Romanis) perquam benignum sese præbuerat Hadrianus. De illo enim cap. xvii Spartianus: *Quamvis esses in reprehendendis Musicis, Tragicis, Comicis, Grammaticis, Rhetoribus, Oratoribus facilis, tamen omnes Professores & honoravit & divites fecit, licet eos quæstionibus semper agitavit. Et doctores qui Professioni sua inhabiles videbantur ditatos honoratosq; à Professione dimisit.*

Cæterum de Saliariis Professorum monuit quidem nonnulla etiam P. Faber in *Agonistici l. 2. c. 20.* ut Pancirolus de *Annonis variar. lectio. l. 2. cap. 188.* Sed omne illud exigui est momenti.

Quoniam porrò pag. 16 facta est mentio restitutæ **CLIVENSIVM** Scholæ per Eumenium Rhetorem, obiter observari potest; testari Eumenium, avum suum Athenis natum in eadem olim Schola docuisse. Unde colligo, jam initio seculi Christiani tertii Scholam illam viguisse. Eumenium enim jussu Constantii Chlorig Scholam reparasse, liquidissimum est ex epistola Cæsaris orationi ab Eumenio insertâ.

SUPPLEMENTVM XII.

Ad pag. xvi.

ROMANA Schola publica, cujus mentio à nobis facta est pag. 16, præ aliis totius Occidentalis Imperii, indubie cum aliis de causis, tum quod ibi solum Juris Romani studia exerceri sint solita, maximè floruit. Diximus de illâ latius singulari libro, quo illustravimus leg. primam

Et 2.

Codicis

Codicis Theodosiani de Studiis liberalibus Urbis Romæ & Constantinopolis. Sed & ejus facies sic satis clarè elucet ex ejusdem Tituli constitutione Theodoti & Valentiani Augustorum, quæ in Theodosiano Codice est tertia in Justiniano unica. Discere vero est ex illa constitutione etiam hoc, Scholam illam publicam fuisse tum habitam in Capitolio: fortasse tamen non veteri sed novo Christianorum Imperatorum instituto, post sacra Capitolini Jovis antiquata. Latè pridus enim ita quidem de Alexandro Severo loquitur: *Ad Athenæum, audiendorum & Grecorum & Latinorum Rhetorum vel Poëtarum causa, frequenter processit.* Sed quinam Urbis locus tunc temporis *Athenæum* fuerit usurpatus, haud perinde est liquidum. Non enim tuto etiam credere licet Raphaeli Volaterrano qui *l. 12. Geograph.* tradit, institutum illud esse à Claudio Imperatore. Omnia autem illa multum sunt diversa ab antiquis moribus, quales illi fuerunt etiam seculo primo & secundo Christiano: longe diversissimi à consuetudine temporum quæ sacros Salvatoris nostri natales antecesserunt.

Meretur annotari, quod Augustinus *l. 5. sanctissimi Confessionum* operis, narrans Carthagine Romam sese concessisse privatâ operâ docendi Rhetoricen ergò, memorat de moribus Studiosorum utriusque loci. *Non ideo Romam pergere volui, ait, quod majores quasi majorque mihi dignitas ab amicis qui hoc suadebant promittebatur (quæquam & ista ducebant animum tunc meum) sed illa erat tunc causa maxima & pendè sola: quod audiebam, quietius ibi studere adolescentes, & ordinariore disciplina coercitione sedari, ne in ejus scholam, quo magistro non utuntur, passim & proterve irruant, nec eos admitti omnino nisi ille permiserit. Contra apud Carthaginem fada est & intemperans licentia scholasticorum. Irrumpunt impudenter, &*
prope

prope furiosa fronte perturbant ordinem, quem quisq. discipulis ad proficiendum instruerit. Multa injuriosa faciunt, mira hebrudine. & puniendū legibus, nisi consuetudo patrono sit: hoc miseriores eos ostendens quo quasi iam liceat faciunt, quod per tuam aeternam legem nunquam licebit, & impune se facere arbitratur, cum ipsa faciendi cecitate puniantur, & incomparabiliter patiuntur pejora quā faciunt. Ergo quos mores cum studerem meos esse nolui, eos cum docerem cogebat perpeti alienos, & ideo placebat ire, ubi tali non fieri omnes qui nūverant iudicabant. Hæc omnia sanctissimus Ecclesiæ pater. Eodem libro etiam hæc habet: Sedulo agere ceperam propter quod veneram, ut docerem Romæ artem Rhetoricam & prius domi congregarem aliquos, quibus & per quos innotescere ceperam: & ecce cognosco, alia Romæ fieri quæ non pariebar in Africa. Nam revera illas everfiones à perditis adolescentibus ibi non fieri, manifestatum est mihi. Sed subito inquirunt: Ne mercedem magistro reddant, conspirant multi adolescentes, & transferunt se ad alium, desertores fides, & quibus pro pecunia charitate justitia vilis est. Oderat etiam illos cor meum quamvis non perfecto odio. Etiam hæc ille. Everfionum autem ita nuncupatarum diabolicum institutum jam execratus fuerat lib. 4. Unde liquet, etiam tunc Scholas juvenilibus vitiis infectas, etsi non ubi vis iisdem.

SUPPLEMENTVM XIII.

Ad pag. xvii.

MEDIOLANI, de cuius urbis Schola verbo aliquid Mattigi pag. 17. itidem unum duntaxat fuisse Ordinarium magistrum Rhetorices, eumque constitui solitum à Præfecto Urbis (indubie quod intra limites Urbicæ Præfecturæ tunc Mediolanum censeretur) præviâ tamen probatione aliquâ, docent ipsamet à me laudata S. Augustini verba. Itaq. posteaquam missum est à Mediolano Romam, ad

Sunt

Ff 3

Præfe-